

interessant at se, hvorledes dette Havneanlæg har udviklet sig i Tidernes Løb. Da Forslaget blev vedtaget i Rigsdags-samlingen 1868—69, mente man, at en Bevilling paa 600,000 Rdl. vilde være tilstrækkelig til et Havneanlæg, der vilde kunne tilfredsstille alle rimelige Krav i en uoverskuelig Fremtid, ja, man gjorde endog Løjer med hele Sagen og mente, at det i det hele var et ubetimeligt Krav at ville anbringe en Havn der. Udviklingen har imidlertid godtgjort, at Anlægget var vel beregnet, og den kommende Udvikling vil sikkert vise, at der er god Rimelighed for, at man nu skrider til en betydelig Udvidelse af Havnen, hvorved der ikke blot tages Sigte paa at tilfredsstille Nutiden, men ogsaa Fremtiden.

Efterhaanden ere Bevillingerne til Esbjerg Havn naaede op til et Beløb af godt $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr. foruden den Million Kr., der er anvendt til Uddybelse af Graadybsbarren. Man ser altsaa, at det Beløb, der hidtil er anvendt, er betydelig mindre end det, man nu forlanger til Esbjerg Havn, nemlig 7,333,000 Kr. Ministeren har allerede ved Lovforslagets Forelæggelse ret udførligt gennemgaaet den finansielle Side af Sagen og har ogsaa opholdt sig ved, hvorledes de forskellige Forslag efterhaanden ere blevne dyrere. Det foreliggende Forslag er saaledes 200,000 Kr. dyrere end det Forslag, som Folketinget vedtog i Marts Maaned, og ser man hen til det tidligere Forslag om en Vesthavn, som ogsaa var udarbejdet af Vandbygningsdirektøren paa Foranledning af Ministeriet, nemlig Forslag IV., viser det sig, at det foreliggende Forslag er 1,100,000 Kr. dyrere end dette Forslag. Det er dog noget, som nok kan give Anledning til Overvejelse. Jeg indrømmer, at de to Forslag ikke ganske kunne sammenstilles. Men Forskellen i Beløbene er saa stor, at der nok kan være Anledning for det kommende Udvalg til at overveje, om der ikke mulig skulde kunne findes en Udvej, der kunde skaffe en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet og dog bringe Udgiften kendeligt ned. Jeg vil straks tilføje, at for saa vidt man gennem Udvalgsarbejdet kommer til det Resultat, at den Løsning af Sagen, som her foreslaas, er det bedste, det betimeligste, det, som paa sikreste Maade løser Opgaven og har de bedste Betingelser for en yderligere Udvikling, efterhaanden som Tiden kræver det, vil jeg ikke lade mig afskrække af finansielle

Grunde, men vil i saa Fald være med til, at man paa dette Grundlag faar Loven gennemført i Aar.

Jeg vil dog spørge Ministeren, om det er Meningen, at man ikke vil foretage nogen som helst Forandring ved den nuværende Havn, om det er Meningen, at den skal tilfredsstille de Krav, som maa stilles til den gennem de mange Aar, det nye Havneanlæg staar paa. Ifølge Lovforslaget venter man, saa vidt jeg husker, at Havnen skal være færdig i 1916. Dette betyder vel imidlertid 1917 eller 1918, for ved saa store Anlæg plejer man ikke at overholde Tidsfristen saa nøje, hvilket ogsaa maa være ret vanskeligt. Men der vil dog maaske kunne blive Tale om 8 til 9 Aar, og jeg tror, at den nuværende Havn vanskeligt i al den Tid vil kunne tilfredsstille de Krav, som man med Rimelighed stiller til den baade som Eksport- og Importhavn. Det er derfor vist nødvendigt, at der foretages forskellige Udvidelser, og maaske ogsaa, at man sikrer sig fornøden Kajplads med den Vanddybde af 28 Fod, som navnlig Landbruget stærkt har krævet. Noget saadant er der i Forslaget aldeles ikke Tale om. Hvis dette skulde vise sig nødvendigt, vil Forslaget blive langt dyrere, end der her er antydnet.

I § 3 stilles der det Krav til Esbjerg Kommune, at Esbjerg Købstad skal svare $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., hvilket er $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mere end efter det af Folketinget vedtagne Forslag. Det forekommer mig at være en overstilet Fordring, thi hvis man spurgte Esbjerg Byraad, hvilket af de to Forslag det vilde foretrække, hvilket af dem det mener bedst tager Hensyn til Kommunens Interesser, vilde Svaret utvivlsomt blive: Vi foretrække langt det østlige Projekt, som fik Flertallet i Folketinget ved Afstemningen den 15. Marts. Jeg forstaar udmærket godt dette, thi ved at lægge Havnen i Vest vil man paabyrde Kommunen en Mængde store Udgifter til Vejforanstaltninger og lignende, som det kan blive ret svært for Kommunen at bære. Naar dette er Tilfældet, finder jeg, det er meget urimeligt, at man strammer sine Fordringer overfor Kommunen og siger: I faa en Havn i Vest til Trods for, at I ønske den i Øst, og den paabyrder eder Udgifter til en hel Del kommunale Foranstaltninger, men desuagtet skulle I give $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mere. Det mener jeg Udvalget meget nøje bør overveje, fordi jeg finder, at man ved at stille denne Fordring har gjort Esbjerg Kommune Uret.